

Dr. Boas, fandt Ministeriet ham at være nærmest kvalificeret til at overtage det ledige Embede, og Cand. Levinsen blev derfor, efter at være indstillet af Ministeriet, under 23. April 1885 udnævnt til 2den Inspektør ved Museet, altsaa samtidig med, at Dr. Meinert udnævntes til som 1ste Inspektør at overtage den efter Prof. Schiødt's Død ledige Bestyrelse af Museets tredje Afdeling (jfr. oven for).

III. Forelæsninger, Øvelser og Examina.

1. Bestemmelser, vedrørende alle eller flere Fakulteter.

Da der ved Benyttelsen af Universitetets Avditorier, navnlig af det theologiske Fakultets sædvanlige Avditorium Nr. 10 til de filosofiske Forelæsnings Afholdelse*) havde vist sig forskellige Vanskeligheder, anmodede Konsistorium under 15. Septbr. 1884 Udvalget om Tiden for de filosofiske Forelæsninger om at træde sammen og gjøre Forslag til Ordningen af denne Sag. Under 7. Oktbr. indberettede Udvalget derefter, at det havde holdt et Møde, paa hvilket det viste sig, at der allerede var truffet Overenskomst mellem de paagjældende Docenter, hvorved Sagens gode Ordning var sikret for det nærværende samt for næstkommende Semester, men at der ikke for Tiden lod sig iværksætte en Overenskomst for et længere Tidsrum ad frivillig Vej. Da Sagen saaledes var bragt i Orden, havde Udvalget ikke troet at burde indlade sig paa at bringe noget Forslag til Veje til Afhjælpning af senere mulige Vanskeligheder i denne Sag. Efter at Konsistorium under 13. s. M. havde meddelt det theologiske og det filosofiske Fakultet Underretning herom, bemærkede først nævnte Fakultet i Skriv. af 5. Novbr., at Fakultetet maatte udtale Haabet om, at Avditoriet atter snart maatte blive stillet til dets Raadighed ogsaa i de Timer, Mandag og Onsdag Kl. 12—1, hvori det nu var blevet overladt til de filosofiske Forelæsnings Afholdelse, da den nævnte Ordning brød den Sammenhæng mellem de theologiske Forelæsninger, som af Hensyn til Tilhørernes Tid og Tarv var i saa høj Grad ønskelig.

— I Skrivelse af 20. Septbr. 1884 henlede Prof. Joh's Steenstrup Konsistoriums Opmærksomhed paa den store Tilstømning, der i de senere Aar havde vist sig at være til de paa Universitetet holdte Forelæsninger. Af Tilhørerne vare ved mange af Forelæsningerne imidlertid kun en mindre Del egentlige studerende, men derimod almindelig Kundskabssøgende. Da denne Universitetets Virksomhed som almindelig Dannelsesanstalt formentlig ikke var saa bekjendt, som den fortjente at være, syntes der at være god Grund til at drage Omsorg for, at denne Side af Universitetets Virksomhed blev bekjendt, ligesom det ogsaa vilde have sin store Betydning at have Oplysninger om den omtrentlige Størrelse af den daglige Tilhørerkreds, naar der snart maatte blive Tale om en Udvidelse af Universitetets Lokaler paa Grund af den manglende eller knappe Plads. Paa de ved Forelæsningerne cirkulerende Lister, plejede i Almindelighed kun de studerende, og ikke de andre Tilhørere, at tegne deres Navne, og et Paabud om, at alle Tilhørerne skulle tegne sig paa Listerne, vilde formentlig ikke blive efterkommet. Han henstillede derfor, om der paa en eller anden Maade maatte blive draget Omsorg for, at Oplysninger om Universitetets virkelige Frekvens af Til-

*) jfr. Univ. Aarboeg 1883—84 S. 11—13.

hørere bragtes til Veje, f. Ex. ved at det overdroges en Mand jævnlig at foretage Tællinger ved de forskjellige Forelæsninger. Efter at Sagen havde været til Forhandling paa et d. 18. Dec. 1884 holdt Lærermøde, udtalte Lærerforsamlingen som sit Ønske, at Rektor ved Begyndelsen af det kommende Semester skulde udsende Cirkulærskrivelse til alle Fakulteter for at paamine Medlemmerne om, at de vare pligtige til at indsende Tilhørerlister baade ved Semestrets Begyndelse og dets Slutning, og at, hvor Tilhørernes Antal omfattede andre end de studerende, maatte vedkommende Docent opgive Tilhørernes Antal efter et Skjøn eller en bestemt Optælling. I Henhold hertil udsendte Rektor under 13. Jan. 1885 et Cirkulære til Fakulteterne.

— Ved Cirkulære af 1. Juni 1885 anmodede Konsistorium Fakulteterne om at paalægge samtlige under Fakultetet hørende Universitetslærere at drage Om-sorg for, at Tobaksrygning ikke fandt Sted paa Universitetet saa lidt under skriftlige Øvelser som ved Forelæsninger og Examinatorier.

2. Den filosofiske Prøve.

Et Andragende fra N. N., 30 Aar gammel, om Tilladelse til, naar han i Sommeren 1885 havde underkastet sig Afgangsexamen for studerende, umiddelbart derefter at maatte indstille sig til den filosofiske Prøve, fraraadedes af det filosofiske Fakultet i Skriv. af 5. Febr. 1885, da en saadan Fremrykning af den naturlige Rækkefølge i Studierne ikke kunde anses ønskelig, ligesom Bevilgelsen af dette Andragende formentlig vilde skabe et uheldigt Præcedens, da der i de senere Aar var kommet saa mange til Universitetet i en ældre Alder, hvilke vilde kunne anføre netop de samme Grunde som Ansøgeren; det maatte ogsaa antages, at netop for dem, der i en senere Alder bleve Studenter, vilde Forberedelsen til den filosofiske Prøve sikkert ikke forlænge Studietiden i nogen synderlig Grad. Ministeriet afslog Andragendet under 16. s. M.

3. Forelæsninger og Examina under det theologiske Fakultet.

I et Andragende fra Cand. polyt. N. N., der var født i Aaret 1841 og i 1859 var blevet Student med Udmærkelse samt i 1866 havde underkastet sig Examen i anvendt Naturvidenskab med 1ste Karakter og derefter havde været ansat som Assistent ved Veterinær- og Landbohøjskolens samt Universitetets kemiske Laboratorier, anholdt denne om, at han, der agtede at begynde det theologiske Studium, paa Grund af sin fremrykkede Alder, maatte fritages for Studiet af det hebraiske Sprog. I sin under 5. Novbr. 1884 afgivne Erklæring ytrede Fakultetets Flertal (Proff. Scharling, Madsen, Sthyr og Buhl), at det, da Kundskab til en Del af det gamle Testamente i Grundsproget var en Exameusfordring, som ikke burde opgives, ikke kunde tilraade at bevilge Andragendet, for saa vidt det gik ud paa, at Ansøgeren fritoges fuldstændig for enhver Prøve i Hebraisk. Derimod mente det, hvor megen Betænkelighed det end, under den for Haanden værende Tilstømning til det theologiske Studium af ældre Mænd fra andre Livsstillinger, maatte nære ved at gaa ind paa saadanne betydelige Lettelser, at der her forelaa et Tilfælde, hvor man, af Hensyn af Ansøgerens fremrykkede Alder og hans særlige videnskabelige Dygtighed, der uden Tvivl maatte have givet ham en saadan Modenhed, at han ved at læse et mindre Afsnit af det gamle Testamente

i Grundsproget, maatte kunne erhverve sig de sædvanlige Forudsætninger for senere videre Udvikling, troede at kunne tilraade, at der tilstodes Ansøgeren den Lettelse, at han enten helt fritoges for den foreløbige Prøve i det hebraiske Sprog, eller at det Pensum, hvori han skulde prøves, indskrænkedes til 1ste Mosebog, samt at Fordringerne ved Embedsexamen for hans Vedkommende indskrænkedes til, at han foruden det sædvanlige Kjendskab til Bibelhistorie og Indledning skulde kunne fortolke 1ste Mosebog i Grundsproget, medens det sædvanlige Pensum af Salmer og profetiske Skrifter af ham blev at læse og fortolke efter den danske Oversættelse. Flertallet ansaa sig derhos forpligtet til samtidig at udtale, at herved ikke burde være dannet et Præcedens for Ansøgere, der ikke i deres videnskabelige Fortid i Forening med deres Alder havde en saadan Adkomst til Letheden i Studiet som Ansøgeren. I Anledning af Mindretallets Votum skulde Flertallet udtale, at der ikke lod sig hente noget Bevis i den foreliggende Sag fra den Kjendsgjerning, at der havde været Tider i Kirkens Historie, hvor der stilledes andre Fordringer til Præsternes Uddannelse end nu. Den samme Betragtning maatte kunne gøres gjældende over for næsten ethvert af de theologiske Fag; og særlig, naar Talen var om Bibelens Grundsprog, vilde et luthersk Fakultet ikke kunne glemme den Vægt, som Luther og de andre Reformatorer havde lagt paa Kjendskab til de Sprog, hvori de hellige Skrifter vare affattede. Flertallet maatte derfor fastholde Fordringen om Kjendskab til det hebraiske Sprog i den Udstrækning, som behøvedes til at kunne benytte de almindelige exegetiske Hjælpemidler til det gamle Testamente, ligesom det ogsaa maatte henvise til den væsentlige Betydning, som et saadant Kjendskab havde ved Studiet af det nye Testamente. I Modsætning til Mindretallet maatte det derfor i den foreliggende Sag hævde, at det Arbejde, der krævedes til at kunne læse 1ste Mosebog i Grundsproget, rigelig vilde lønne sig for Ansøgeren. Angaaende den af Mindretallet foreslaaede Nedsættelse af en Kommission, der skulde overveje, hvilke Regler man skulde følge i lignende Tilfælde, vilde en saadan Foranstaltning efter Flertallets Mening næppe vise sig hensigtsmæssig, da de enkelte Tilfælde i Følge Sagens Natur vilde være saa indbyrdes forskellige, at almindelige Regler ikke lod sig opstille; hvert Tilfælde maatte overvejes og bedømmes for sig efter de enkelte Ansøgers personlige Forudsætninger.

Mindretallet (Prof. Nielsen) mente, at, ihvorvel Kjendskab til det gamle Testamente i Grundsproget var i høj Grad ønskelig for Præsterne, vilde der dog i dette særlige Tilfælde være Grund til at opgive denne Fordring. Kirkens Historie udviste, at ikke blot enkelte Mænd, men hele Generationer af Lærere, havde gjort udmærket Fyldest som Menighedens Lærere, ja selv som Exegeter, uden at have været i Besiddelse af hebraiske Kundskaber. Mindretallet nærde som Følge deraf ingen Betænkelighed ved, hvor saa uomtvistelige Beviser paa Aandsdannelse og Arbejde i andre Retninger forelaa, at fravige det almindelige Krav, navnlig ogsaa fordi det mente, at den Tid, der af en Mand i Ansøgerens Alder maatte sættes ind paa at naa det Maal, som Flertallet ønskede stillet, ikke vilde staa i rimeligt Forhold til det Arbejde, som vilde vindes derved. Mindretallet udtalte derfor Ønsket om, at Ansøgeren helt fritoges for Studium af det hebraiske Sprog, mod at han, efter Fakultetets nærmere Anvisning, satte sig i Stand til at godtgøre en Fortrolighed med det gamle Testamente i Oversættelse i et Omfang, som

gik ud over det, der sædvanlig forlangtes. Med Hensyn til det af Flertallet tagne Forbehold angaaende mulige Konsekvenser af en Dispensation i nærværende Tilfælde, kunde Mindretallet til en vis Grad dele dette; det havde dog helst set, at Spørgsmaalet om ældre Mænds Adgang til Præsteembeder blev taget op i dets Helhed, inden denne Dispensation blev givet, og ønskede i høj Grad, at dette maatte ske, inden den næste gaves. Mindretallet vilde have foretrukket, at der, i Tilfælde som det foreliggende, maatte kunne henvises til en af Landets Biskopper, og, da lignende Tilfælde utvivlsomt vilde forekomme i den nærmeste Fremtid, maatte det meget ønske hele dette Spørgsmaal gjort til Gjenstand for en alsidig Drøftelse i en Kommission, hvor ogsaa Kirken var repræsenteret. Ministeriet bifaldt derefter under 5. Dec. s. A., at Andrageren fritoges for den foreløbige Prøve i det hebraiske Sprog samt at Fordringerne ved Embedsexamen for hans Vedkommende indskrænkedes til, at han kunde gøre Rede for 1ste Mosebog paa Grundsproget.

-- Under 18. Marts 1885 meddelte Ministeriet Cand. jur. N. N., der var i en Alder af 39 Aar og nu ønskede at underkaste sig den theologiske Embedsexamen, Tilladelse til at indstille sig til denne Examen uden at tage de særlige Prøver i Hebraisk og patristisk Latin. Det theologiske Fakultet udtalte i sin Erklæring af 28. Febr. s. A., at der efter dets Skjøn i Ansøgerens personlige Forhold og fremrykkede Alder maatte ligge en tilstrækkelig Grund til at fritage ham for den hebraiske Prøve, ligesom den Omstændighed, at han havde taget juridisk Examen kunde tale for, at han ikke behøvede at underkaste sig den patristiske Prøve.

— Ved Skrivelser af 2. Oktbr., 1. 13. og 19. Novbr. 1884, 11. og 14. Marts, 9. April, 1. og 11. Juni, 14. og 28. Juli samt 28. August 1885 har Ministeriet meddelt Tilladelse til at aflægge de befalede praktiske Prøver, uanset at de paagjældende ikke havde deltaget i Pastoralseminariets Øvelser.

4. Forelæsninger og Examina under det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

Fakultetet har under 20. April 1885 vedtaget følgende Ordensbestemmelser for de under Fakultetet hørende Examina, med Hensyn til hvilke bemærkes, at det i Parenthes satte ikke gjælder den statsvidenskabelige Examen og juridisk Examen for ustuderede. Ordensbestemmelserne for den statsvidenskabelige Examen har derhos i Slutningen af § 2 følgende Tilføjelse: »Ved Prøven i Danmarks Statistik bestemmes der for hver enkelt Opgave, hvilke Hjælpemidler Kandidaterne tør benytte«, og for den juridiske Examen for ustuderede er Ordet »Kandidater« ombyttet med »Examinander«.

1ste Afsnit. § 1. Samtlige Opsynsmænd skulle være til Stede $\frac{1}{4}$ Time før Prøven begynder. § 2. Samtlige Opsynsmænd skulle inspicere i hele den til enhver Opgaves Besvarelse tilstaaede Tid. § 3. Det til Besvarelse stillede Spørgsmaal maa ikke meddeles nogen uden for Avditoriet, førend det er besvaret af de paagjældende. § 4. For de Bøger, som af Opsynsmændene laanes af Universitetets Bogsamling, skal henlægges en af vedkommende Kandidat underskrevet Seddel, og Bøgerne skulle efter Afbenyttelsen strax bringes tilbage til deres Plads.

2det Afsnit. § 1. Ved de skriftlige Udarbejdelser er det tilladt at benytte Lovbøgerne, Forordningssamlingen eller Udtog af samme, Lovtidende, Retskriftsamlingen, Ministerialtidende A., de ældre Love, (Corpus juris Justiniani og Corpus juris Antejustiniani,) eller enkelte Dele af disse Samlinger. § 2. I Lovbøgerne og Lovsamlingerne maa vel Parallelsteder være tilskrevne, men intet derud over gaaende Fortolkningsbidrag. (Dog er det tilladt at supplere Registret til Corpus juris civilis ved Tilskrivninger.) Alle andre skrevne Hjælpemidler ere forbudte, selv om de kun indeholde Angivelse af parallele Lovsteder, følgelig ogsaa Lovbøger, eller Særtryk af Love, gennemtrukne med Blade, paa hvilke slige Antegnelser findes. Brug af juridiske Bøger, som indeholde Systemer, Afhandlinger, Kommentarer eller overhovedet andet end Lovsamlinger, er ikke tilladt, og derfor maa Kollegialtidenden, Stændertidenden, Rigsdagstidenden, Departements-tidenden eller Ministerialtidende B. ikke afbenyttes, lige saa lidt som Lovlexika, Domssamlinger eller juridiske Tidsskrifter. (§ 3. Latinsk Ordbog maa ikke afbenyttes.) § 4. At modtage Hjælp af nogen anden eller give Hjælp til andre, og lige saa enhver Samtale eller anden Kommunikation mellem Kandidaterne er forbudt. Heller ikke er det tilladt at laane hverandres Lovbog. Ønsker nogen ellers af andre at laane Bøger eller andet, har han at henvende sig til Inspektør, som kan tillade, at Laanet finder Sted under saadanne Forsigtighedsregler, at Misbrug udelukkes. Begjæring om Laan af Dele af Universitetets Bogsamling skal meddeles Inspektør skriftlig. § 5. Forefindes hos nogen utilladte Hjælpemidler, eller befindes nogen at give Hjælp til andre eller at benytte sig af en andens Hjælp, kan han vente at blive bortvist fra Examen. Inspektør har at indberette til det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, hvad i saa Henseende forefalder, og til samme at indsende de Hjælpemidler, som han hos nogen antræffer og anser for utilladelige, hvorefter Fakultetet træffer Bestemmelse i Sagen. § 6. Afhandlingen betegnes med vedkommendes Nummer, ikke med Navn. Opgaven skrives oven over Afhandlingen som Titel. Der maa paa hvert Stykke Papir, som afleveres, angives saa vel Nummeret, som hvor mange Stykker der i det hele er, hvorhos hver Side skal være nummereret. I Fald nogen opgiver at besvare Opgaven, bør han dog aflevere et Stykke Papir, betegnet paa den anførte Maade. Renskriften af Afhandlingerne skal skrives paa Papir, sammenlagt i Kvart, ikke i Folio. § 7. Saa snart Opgavens Oplæsning er begyndt, tilstedes der ikke nogen Adgang til Lokalet. Kandidaterne maa derfor være til Stede, inden Universitetsuret slaar helt Slag. § 8. Senere medbragte Bøger maa forevises. Det er ikke tilladt at ryge Tobak eller lade sig bringe varm Mad. Det tilstedes ikke nogen midlertidig at forlade Avditoriet uden i Nødstilfælde. Tilladelsen kan kun gives en ad Gangen i hvert Avditorium, og en Opsynsmand maa ledsage den paagjældende. § 9. Der vil ikke af Censorer eller Fakultetets Medlemmer blive meddelt Kandidaterne nogen Oplysning om deres Afhandlingers Beskaffenhed, førend den fælles Censur er afholdt. § 10. Ved den mundtlige Prøve er det ikke tilladt at læse op af eller se i Lovbogen eller Lovsamlingen eller enkelte Love, førend den examinerende Professor tillader det.

5. Forelæsninger og Examina under det lægevidenskabelige Fakultet.

Et Andragende fra Dyrlege og Landbrugskandidat N. N., der forberedte sig til lægevidenskabelig Embedsexamen, om Tilladelse til at faa sine Hovedkarakterer i Kemi, Fysik, Zoologi og Botanik overførte til lægevidenskabelig Embedsexamen, blev af det lægevidenskabelige Fakultet i Skrivelse af 28. Novbr. 1884 fraraadet, hvori- mod Fakultetet i Betragtning af Andragerens gode Examenskarakterer, navnlig i de 4 paagjældende Fag, samt hans Alder og øvrige personlige Forhold anbefalede, at han blev fritaget for at underkaste sig den lægevidenskabelige Forberedelses Examen, saaledes at hans Embedsexamen vilde være at beregne af 14 i Stedet for af 16 Specialkarakterer og i øvrigt med Hensyn til Hovedkarakterens Udregning under Iagttagelse af de gjældende Regler. Ministeriet bifaldt under 1. Dec. s. A. denne Indstilling.

Under 7. April 1885 meddelte Ministeriet, efter Anbefaling fra det lægevidenskabelige Fakultet, Student N. N., der paa Grund af Svagelighed havde maattet forlade Studeringerne og som i April 1883 havde underkastet sig Havebrugs-Examen med »1ste Karakter med Udmærkelse«, Fritagelse for Examination i Kemi Fysik og Botanik ved den lægevidenskabelige Forberedelses Examen, saaledes at han kun havde at underkaste sig Proven i Zoologi, ved hvilken Prøve han i det mindste maatte opnaa Karakteren haud. illaud Imi gr., og saaledes at hans Embedsexamen i sin Tid vilde blive at beregne alene ved Summen af de 14 Specialkarakterer, der gives ved denne Examens første og 2den Del, medens de to Specialkarakterer, der ellers udregnes af Forberedelses Examens Fag, bortfalde.

— Et Andragende fra N. N., der er født i Danmark, og som paa Grund af Familieforhold blev nødsaget til at studere i Tyskland, hvor han i Foraaret 1884 i Berlin havde underkastet sig Embedsexamen med Karakteren »gut« og i samme Aar i München havde erhvervet sig Doktorgraden med Karakteren »magne cum laude«, om at maatte erholde jus practicaudi i Danmark, blev af Justitsministeriet, efter foregaaende Brevvexling med det kgl. Sundhedskollegium, besvaret derhen, at hans Andragende ikke kunde bevilges uden foregaaende Prøve. Paa Forespørgsel om, hvilken Prøve Andrageren vilde have at underkaste sig, meddelte Kirke- og Undervisningsministeriet ham, efter at have indhentet Erklæringer fra det lægevidenskabelige Fakultet og det kgl. Sundhedskollegium, under 16. April s. A., at han efter Omstændighederne fritoges for at underkaste sig Examen artium, philosophicum og den lægevidenskabelige Forberedelses Examen, men at han vilde have at underkaste sig den lægevidenskabelige Embedsexamens 1ste og 2den Del, der kunde tages samtidig eller med 1 Aars Mellemløb, dog uden at han behøvede at præstere Bevis for at have gennemgaaet de befalede kliniske Kursus for Examen.

— Ved Skrivelse af 5. Febr. bevilgede Ministeriet efter Fakultetets Indstilling, at Student N. N., som ved Sygdom var blevet hindret i at underkaste sig Proven i Kemi, Fysik og Zoologi ved den lægevidenskabelige Forberedelses Examen i Januar 1885, maatte beholde Karakteren for Proven i Botanik i Juni 1884, under Forudsætning af, at Ansøgeren fuldendte Forberedelses Examen i Sommeren 1885.

6. Forelæsninger og Examina under det filosofiske Fakultet.

I en fra Ministeriet under 1. Juli 1884 modtaget Skrivelse forespurgte Lærer ved N. N. Realskole om, hvorvidt et af ham paa et kgl. Skolelærerseminarium gennemgaaet treaarigt Kursus i theoretisk og praktisk Pædagogik kunde ækvivalere det Kursus i Pædagogik, som de Personer, der havde underkastet sig de ved kgl. Anordning af 25. Oktbr. 1883 indførte nye Skoleembedsexaminer, jfr. sammes Afsnit D, skulle gennemgaa. Ministeriet forlangte tillige Erklæring om, hvorvidt der kunde være Anledning til at give en almindelig Regel herom, eller om det maatte anses for rettest at afgjøre Spørgsmaalet i hvert enkelt Tilfælde. Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet bemærkede i sin Erklæring af 7. Septbr., at, skjønt intet af Fakultetets Medlemmer havde noget Kjendskab til Omfanget af det omtalte Kursus ved Seminarierne — en nødvendig Betingelse for at kunne have Mening om, hvorvidt det skulde kunne fyldestgøre de ved Skoleembedsexaminerne stillede Fordringer til Faget, — forekom det dog alle Fakultetets Medlemmer med Undtagelse af Prof. Thiele, at Spørgsmaalet helst maatte afgjøres i hvert enkelt Tilfælde. Det filosofiske Fakultet ytrede i sin Erklæring af 17. s. M., at der ikke kunde gives Ansøgeren Tilladelse til at indstille sig til den praktiske Prøve for candidati magisterii alene paa Grundlag af, at han havde gennemgaaet fornævnte Kursus og derefter i 2 Aar undervist i en Realskole. Det theoretiske Kursus i Pædagogik ved Universitetet, som efter Adg.'s D § 2 maatte forudsættes som fuldendt, førend Kandidaten stedes til den praktiske Prøve, vilde nemlig kvalitativt blive væsentlig forskjellig fra og yde mere end det theoretiske Kursus ved et Seminarium; og med Hensyn til den i Adg.'s Afsnit D. § 5 omtalte Erstatning for det praktiske Kursus, der skulde gaa forud for Prøven, havde man ubetinget ment, at det der brugte Ord »Skole« skulde forstaas om en lærd Skole — jfr. ogsaa Bekjendtgj. af 21. April 1884, 9 —, saa at en blot Realskoleundervisning ikke vilde kunne blive taget for fyldestgørende. Fakultetet mente derhos, at det foreløbig, indtil Anordningen havde bestaaet gennem længere Tid, og man havde faaet flere Exempler paa, hvad studerende vilde forsøge at opstille som Erstatning for det i Adg.'s Afsnit D. foreskrevne theoretiske og praktiske Kursus i Pædagogik, maatte anses for rigtigst at undlade at give almindelige Regler om en saadan Erstatning og hellere afgjøre Spørgsmaalet for hvert enkelt Tilfælde, der maatte komme til at foreligge. Under 9. Oktbr. indsendte Konsistorium disse Erklæringer, hvortil det henholdt sig, til Ministeriet, som under 23. s. M. meddelte, at det var blevet tilkjendegivet Andrageren, at hans Ansøgning ikke kunde bevilges.

7. Forelæsninger og Examina under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

I et fra Ministeriet under 9. Septbr. 1884 modtaget Andragende anholdt Adjunkt ved Rønne højere Realskole N. Andersen om Tilladelse til at underkaste sig en Tillægsprøve ved Universitetet, der kunde stille ham lige med dem, der underkaste sig den ved kgl. Anordn. af 25. Oktbr. 1883 indførte Skoleembedsexamen. Til Støtte for sit Andragende anførte han, at han havde under-

kastet sig følgende Examinere; 1ste Del af Examen artium, Skolelærerexamen, en særskilt Prøve i Engelsk, Adgangsexamen til polyteknisk Lærestalt og en Partialexamen i Matematik og Fysik ved den polytekniske Lærestalt, samt at han havde besvaret Universitetets fysiske Prisopgave for 1882—83 ved en Afhandling, som fandtes værdig til Guldmedalje, hvilken han dog som kgl. Embedsmand ikke kunde modtage. Han henstillede derhos, om det ikke kunde tillades ham at erholde den fornødne Adkomst ved en Doktordisputats. Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet udtalte i sin Erklæring af 28. Septbr., at da Andrageren hverken havde underkastet sig Examen artium eller en Magisterkonferens, vedrørte hans Andragende et Tilfælde, som egentlig ikke var forudsat i Anordningens Afsnit A. § 7, hvori nærmere angives, hvilke Kandidater der kunne erholde den omspurgte Rettighed, og at det var betænkeligt allerede paa et saa tidligt Stadium at udvide Betingelserne for at opnaa en Ret ud over de i Anordningen givne Bestemmelser, da man let derved kunde bringes ind paa et Skraaplan af Indrømmelser. Af Hensyn til, at Andrageren havde aflagt forskellige Prøver paa Dygtighed i tvende af Fagene (Mathematik og Fysik) ved Skoleembedsexaminerne, anbefalede det imidlertid i dette særlige Tilfælde hans principielle Andragende, hvorimod Fakultetet fraraadede, at det tillodes ham at erhverve den fornødne Adkomst ved en Doktordisputats, da dette vilde være en fuldstændig Omgaaen af Anordningens Bestemmelser. I den af det filosofiske Fakultet under 1. Oktbr. afgivne Erklæring fandt dette kun Anledning til at ytre sig med Hensyn til Forstaaelsen af Udtrykket »polytekniske Kandidater« i fornævnte Anordnings Afsnit A. § 7 og oplyste, at de af dets Medlemmer, der i sin Tid havde været med i det Udvalg, som udarbejdede Forslaget til Anordningen, havde udtalt, at det var Meningen, at ved Udtrykket »polytekniske Kandidater« skulde forstaaes polytekniske Kandidater i Almindelighed, ikke særlig saadanne, der tillige vare akademiske Borgere, samt at hele Fakultetet havde tiltraadt denne Opfattelse; der var saaledes aabnet visse ikke akademiske Borgere Adgang til at kunne tage en Tillægs-examen med den foran nævnte Virkning; men om dette Forhold nu kunde komme Adjunkt Andersen til gode, beroede paa, hvorvidt man vilde tage de Examinere, han havde taget, og det Bevis paa videnskabelig Stræben, han havde vist, for tilstrækkelige til at stille ham paa lige Fod med polytekniske Kandidater. Dette Spørgsmaal maatte det imidlertid være det matematisk-naturvidenskabelige Fakultets og Konsistoriums Sag at afgjøre. Konsistorium gjorde derpaa under 9. s. M. Indstilling til Ministeriet i Overensstemmelse med disse Erklæringer, med Forslag om Indretningen af en Tillægsprøve for Andrageren. Efter Ministeriets Forestilling af 24. Oktbr. bifaldtes det derefter ved kgl. Resol. af 29. s. M., at det tillodes Adjunkt Andersen at underkaste sig en Tillægsexamen, bestaaende dels i en Prøve i Matematik (Mathematikens Historie samt et af de Afsnit, hvori han ikke tidligere var prøvet, saasom projektiv Geometri og deskriptiv Geometri) dels i Astronomi (i et Omfang, der svarede til Gyldéns Framställning af Astronomien), saaledes at han derved stilledes lige med dem, der underkaste sig de ved Adg. 25. Oktbr. 1883 indførte Skoleembedsexamina.

8. Magisterkonferenser.

For den praktiske Prøve i Kemi ved Magisterkonferensen i Fysik var der indrømmet en Tid af 12 Timer, medens der ved den lægevidenskabelige For-

beredelses Examen og den nye Skoleembedsexamen i Kemi, hvor Proven havde samme Omfang, kun var tilstaaet 8 Timer. Da denne Tid efter de Erfaringer, der havdes fra fornævnte Forberedelses Examen, havde vist sig tilstrækkelig, bifaldt Ministeriet under 27. Decbr. 1884, efter Indstilling fra Konsistorium og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, at Tiden for den praktiske Prøve i Kemi ved Magisterkonferensen i Fysik nedsattes til 8 Timer.

9. Andre Examina.

Juridisk Examen for ustuderede.

I Anledning af en Forespørgsel fra N. N., om han, der havde underkastet sig juridisk Examen for ustuderede i Februar og Maj Maaned 1884, første Gang med Karakteren »Ej ubekvem«, medens han ikke bestod ved den anden Examen, fremdeles skulde betragtes som Examinatus juris med Karakteren »Ej ubekvem«, anmodede Ministeriet under 19. Septbr. 1884 det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, som under 11. s. M. havde erklæret sig over Sagen, om at tilkjendegive Forespørgeren, »at den af ham ved den første Examen erhvervede Karakter »Ej ubekvem« ikke mister sin Gyldighed derved, at han paa ny indstiller sig til Examen uden at bestaa.«

— Under 16. April og 30. Juni 1885 har Ministeriet tilladt 2de Ansøgere, der vare blevne rejceerede 3 Gange ved Proven for den juridiske Examen for ustuderede, atter at indstille sig til denne Examen.

IV. Akademiske Grader.

Ved kgl. Resol. af 17. Oktbr. 1884 og 20. Marts 1885 er det, efter Indstilling fra Fakultetet, blevet tilladt cand^{ti}. med. & chir. E. Engelsen og C. C. Langgaard at disputere for den medicinske Doktorgrad, uagtet de til Embedsexamen kun havde opnaaet Hovedkarakteren Haud. ill. I. gr.

V. Akademiske Højtideligheder.

I sit Møde d. 8. Oktbr. 1884 anmodede Konsistorium Universitetets da værende Rektor, Prof. Reisz, og Prof. Ussing og Holm at træde sammen i et Udvalg for at træffe de fornødne Foranstaltninger til Festligholdelsen af Holbergs tohundredaarige Fødselsdag d. 3. Decbr. s. A. Under 20. Oktbr. anmodede Konsistorium Ministeriet om Tilladelse til at holde oven nævnte Fest, der tænktes holdt i Universitetets Festsal og væsentlig at ville komme til at bestaa i en Kantate og en Tale, samt om at Udgifterne, i Lighed med, hvad der fandt Sted ved Afholdelsen af en Fest paa Universitetet d. 8. Novbr. 1869 i Anledning af Hs. kgl. Højhed Kronprinsens Formæling, maatte afholdes af Universitetets extraordinære Udgifters Konto paa forventet Tillægsbevilling for Finansaaet 1884—85. Udgifternes Størrelse paaregnedes foreløbig til 800—1000 Kr. Under 31. s. M. meddelte Ministeriet den begjærede Tilladelse.

Fra Komiteen for en Indsamling til Holbergs Monumentet i Sorø modtog Konsistorium derhos Tilbud om at laane den af Billedhugger Bissen udførte Statue af Holberg til Opstilling i Festsalen.